

mer mig, at de praktiske Følger, som ville resultere af en Forandring, ikke ville kunne have nogen Betydning. Om der nemlig foregaar en skriftlig Forhandling mellem Generaldirektøren og Ministeren, eller der foregaar en mundtlig Overveelse, forekommer mig ikke at kunne have nogen Indflydelse paa selve Sagens Afgjørelse, og ganske vist vilde en Ordning, hvorved Generaldirektøren optraadte som et Mellemled mellem Sernbanestyrelsen og Ministeren, kræve en Udvikling af Personalet i Kjøbenhavn, som vilde være temmelig betydelig. Man maatte skabe et Departement herovre, der vilde faae ganske det Samme at bestille, som nu udføres i Sylland. Dertil kommer, at jeg anser det for givet, at Generaldirektøren paa Grund af de betydelige og omfangsrige Forretninger, der ere ham underlagte, ikke paa nogen Maade vilde kunne overkomme ogsaa at besørge en Detailbehandling af en væsentlig Del af Sernbanevæsenets Anliggender. De Sager, som nu forelægges Indenrigsministeren af Generaldirektøren som Departementschef, ere af den Bestaffenhed, at det, selv om man havde en Generaldirektør i en anden Betydning, ikke vilde kunne undgaas at forelægge dem Ministerens Afgjørelse. Det er nemlig væsentlig Sager af finansiell Betydning, og Afgjørelserne ske paa Ministerens Ansvar, hvorfor der naturligvis ogsaa maa kræves hans Underkrift, og derfor der nu overdrages til Generaldirektøren en yderligere Del af Forretningerne, vilde den være af den Bestaffenhed, at den, om jeg maa benytte mig af det Udtryk, vilde gaa nedad; den vilde være at tage fra den lokale Bestyrelseovre i Sylland. Men det vilde, som jeg allerede har bemærket, kræve en Forøgelse af Personalet i Indenrigsministeriet, fremdeles overlæse Generaldirektøren, og det vilde endelig, om jeg saa maa sige, være noget haardt for den Mand, som i omtrent 10 Aar har bestyret Sernbanerne i Sylland selvstændig tilfredsstillende paa eget Ansvar, nu at indstrænke hans Stilling; jeg ser som bemærket ikke, at der vilde opnaas Noget derved. Det er disse Grunde, som have været afgørende for mig til ikke at foretage nogen Forandring i de Forhold, jeg har foresundet, og som jeg heller ikke tror, hidtil have fremtalt nogen berettiget Klage, ligesom der vistnok heller ikke kan paavises uheldige Følger af Ordningen. Naar man har sagt, at Hensigten har været at sammendræge Post- og Telegraf- og Sernbanestyrelsen under een fælles Autoritet, een Generaldirektør, er det sandt. Det har været et af Motiverne til de Forandringer i Administrationen, som ere foregaaede; men uden Hensyn til at de forskjellige Omraader jo virkelig ere samlede hos Indenrigsministeren, veed jeg ikke, at den Omstændighed, at de i Forveien ere samlede hos Generaldirektøren, har saa overordentlig stor Betydning. Det kan være, at det kan siges at ville have i visse Henseender

praktiske Fordele, at disse forskellige Brancher, som i mange Retninger gribe ind i hverandre og staa hvevandre nær, ogsaa med Hensyn til Overbestyrelsen kom hinanden saa nær som mulig; men jeg vil gjøre opmærksom paa, at i det Land, som vi jævnlig tage til Forbillede ved Ordningen af slige Anliggender, nemlig Belgien, have Forholdene stillet sig saaledes, at man har skilt disse to Ting fra hinanden. Der har til sin Tid været een Direktør for Sernbane- Post- og Telegrafvæsenet, men dette Forhold er ophørt. Det Hele forterer nu under Ministeren for de offentlige Arbejder, under hvilken igjen fungerer Generalsekretæren for Sernbanevæsenet og Generaldirektøren for Post- og Telegrafvæsenet. Man har der altsaa ikke fundet, at der var noget Særligt vundet ved at samle disse tre forskellige Brancher under een Direktør, men har formodentlig paa Grund af det Omfang, som hver Branche for sig har faaet, fundet det nødvendigt paany at skille dem fra hinanden. — Det ærede Medlem gjorde den Bemærkning med Hensyn til Regnskabsvæsenet, at det forekom ham at ville være ønskeligt og hensigtsmæssigt, at Revisionsvæsenet kunde udstydes fra Kontorerne i Sylland og henlægges til Kjøbenhavn direkte under Indenrigsministeriet. Det var ikke undgaet det ærede Medlems Opmærksomhed, at jeg ogsaa har erkendt dette for rigtigt og normalt, og naar det desuagtet ikke er sket, beror det paa, at Udførelsen har praktiske Vanskeligheder, om hvilke jeg for Øieblikket ikke veed, hvorledes de skulle kunne overvindes. Til disse Vanskeligheder regner jeg ikke, at der behøves en Forøgelse af Personalet, men det er næsten ikke muligt at værfsette en Revision borte fra de Kontorer, hvor alle Midlerne til at fremme Revisionen ere tilstede. De Dokumenter og skriftlige Oplysninger, som man skal have, maa man søge hos Regnskabskontorerne i Sylland, hvor de i Virkeligheden ikke kunne undværes, medens de være til Benyttelse hos Revisionen i Kjøbenhavn. Først naar den Tid kommer, hvis den kommer, at der af andre Grunde kan være Anledning til at samle den hele Administration her i Kjøbenhavn, vilde denne Reform ogsaa kunne værfsettes. Jeg vil ikke tale om den overordentlige Forøgelse og Besværtiliggjørelse af Arbejdet, det vilde være, hvis alle mundtlige Oplysninger, som nu kunne hentes fra Nabokontoret i Aarhus, skulde søges gennem en skriftlig Henvendelse til Kontorerne. Saalænge som Bestyrelsen af Sernbanerne er derovre, tror jeg i Virkeligheden, at der er saa mange praktiske Vanskeligheder forbundet med at foretage Revisionen heri Kjøbenhavn, at man, naar der ikke ses større Ulemper derved, end der for Tiden har vist sig, maa berolige sig med, at det praktisk Rigtige er at beholde det, man for Tiden har. — At Udførelseschefene fortere under Direktøren og Korrespondancen foregaar gennem ham, er Noget, som